

Západočeská univerzita

Fakulta právnická

Katedra občanského práva

POSUDEK

oponenta diplomové práce

Autor diplomové práce : Milan Kašpar

Téma diplomové práce : Postavení vedlejšího účastníka v občanském soudním řízení

Vedoucí diplomové práce : JUDr. Helena Rabanová

Oponent : JUDr. Miloslav Ungr

Autorem vybrané téma diplomové práce je možno z hlediska obtížnosti považovat za spíše méně náročné. Na rozdíl od diplomanta se nedomnívám, že by náležité zpracování bylo ztíženo nedostatkem literatury. Pokud se mu snad jím shromážděná literatura jevila jako nedostačující, mohl vyhledat ještě některé autory další a jistě by uspěl a měl možnost získat více poznatků o takovém institutu občanského procesního práva, jakým je vedlejší účastenství. Nemyslím si však, že by takový širší záběr na výsledku práce něco podstatně změnil.

Bohužel musím konstatovat, že se mi diplomová práce předložená k posouzení nijak zvláště nelíbí. Celkově na mě působí neuspořádaně a vyvolává dojem, jako by ji autor zpracoval v příliš velkém spěchu, bez ujasnění si některých souvislostí a bez následné důkladné kontroly.

Už úvod práce mi připadá neuspořádaný, některé obraty jsou nepřesné. (Např. na straně 10 ve druhém odstavci uvádí autor, že žaloba vůbec nesměruje vůči vedlejšímu účastníkovi, ale vůči jeho hlavnímu účastníkovi. Cožpak vedlejší účastenství přichází v úvahu

jen na straně žalovaného?). Je třeba se vyjadřovat přesně a pokud možno tak, aby sdělené stanovisko mělo obecnou platnost.

Celá podkapitola 2.1.1.1 obsahově nenavazuje na kapitolu o způsobilosti být účastníkem řízení, měla být zařazena někde za kapitolu 2.2.

Na str. 18 je v kapitole 2.1.5 špatně stylizován její nadpis. První věta úvodního odstavce je zmatečná. Kapitola se týká způsobilosti být účastníkem řízení. V první větě se uvádí, že § 186 o.s.ř. se neliší od již výše zmiňovaných § 200f a 200p o.s.ř. Nejistil jsem však, že by někde v předchozí části práce byla uvedená ustanovení zmiňována.

Na str. 19 v kapitole 2.1.6 autor uvádí, že koncepce způsobilosti být účastníkem řízení uvedená ve větě za středníkem § 19 o.s.ř. vyvolává řadu otázek. Žádnou otázku však již v dalším textu nezmiňuje, natož aby na některou dával odpověď. Shledal-li proto v uvedeném ustanovení nějaké problémy, bez dalšího je přešel. Smyslem diplomové práce však má mj. být i to, aby případné problémy, týkající se řešené problematiky, byly vymezeny a následně učiněn alespoň pokus o jejich řešení.

Na str. 20 v kapitole 2.3 autor cituje § 90 o.s.ř. vymezující první definici účastníků řízení. Zároveň uvádí, že jde o definici jednoduchou a tím i neúplnou. Učiní-li pisatel takový závěr, měl by rozebrat, v čem je tato definice neúplná a čím by event. měla být doplněna či jak by měla být dopracována, aby ji bylo možno označit za úplnou. Mohu se sice domýšlet, co autor mínil vyjádřit, ale moje úvahy se zdaleka nemusí shodovat s úvahami pisatele.

Ke kapitole třetí nemám zásadní připomínky, ale to již nelze konstatovat o kapitole čtvrté. Zde opět na str. 33 v podkapitole 4.3.4 autor obdobně jako na str. 11 uvádí, co zkoumá soud před zahájením řízení. Měl by mít jasno v otázce zahájení řízení (ke kterému okamžiku je řízení zahájeno) a tedy i v tom, že před zahájením řízení soud nic nezkoumá a ani zkoumat nemůže (alespoň v té rovině, kterou má autor nepochybně na mysli). Snad lze vycházet z toho, že je to jen důsledek nepřesného vyjadřování, ale i v takovém případě nelze takový text ponechat bez povšimnutí.

Na str. 36 se autor zabývá společenstvím účastníků a jejich jednáním v průběhu řízení. Údaje jím uvedené jsou však opět nepřesné nebo přinejmenším neúplné. Naproti tomu na str. 38 se zabývá nerozlučným společenstvím a v této části jsou jeho závěry přiměřené.

Kapitola 4.6 obsahuje neutříděné a navíc neúplné informace o nákladech řízení. Není zřejmé, z jakého důvodu je krátký výklad o nákladech řízení zařazen ještě před kapitoly zabývající se předvoláváním účastníků k jednání a doručováním písemností. Proč si autor z mnoha možností vstupu vedlejšího účastníka do řízení vybírá právě jen řízení o určení otcovství a řízení o náhradu škody při pracovním úrazu? Co chtěl např. vyjádřit diplomant větou

druhou ve třetím odstavci na str. 61, která zní: „Způsobilost být účastníkem řízení má vedlejší účastník totožnou se způsobilostí vedlejšího účastníka.“

Ani po formální stránce není předložená práce bez nedostatků. Např. poslední věta kapitoly 2.1.1.1 na str. 14 obsahuje hrubé chyby ve shodě podmětu s přísudkem, poznámka pod čarou č. 17 na str. 19 (ale i na dalších místech) obsahuje odkaz na dílo prof. JUDr. Františka Štajgra a nesprávně je uváděno jeho příjmení „Štajgl“. Nesprávně je uveden rok vydání civilního řádu soudního v poznámce pod čarou č. 81, a to 1985 místo 1895. Nevím, co má na str. 36 představovat značka (....). Gramaticky správně má být uvedeno „vést řízení“ a nikoliv „vézt řízení“, jak je např. na str. 29.

Diplomová práce byla elektronicky prověřena antiplagiátorským programem THESES.CZ, a to s negativním výsledkem. Obsahuje odkazy na prameny, z nichž autor čerpal, ať již jde o odbornou literaturu nebo judikaturu. Rovněž má odpovídající počet stran a obsahuje i cizojazyčné resumé.

Z á v ě r : Diplomovou práci autora **Miloslava Kašpara** s určitými rozpaky doporučuji k obhajobě a předběžně ji hodnotím stupněm dobře až nevyhověl. Výsledné hodnocení z mé strany proto ovlivní ústní obhajoba.

V Plzni 4.4.2013

JUDr. Miloslav Ungr

